SEJTBIOLÓGIA

biomérnök hallgatók számára

Nyolcadik rész: Vezikuláris forgalom a szekréciós és endocitózisos útvonalakon

Novák Béla

docens

Proofreading:

Sveiczer Ákos ösztöndíjas kutató

1994. december 1.

Copyright © 1994

BME, Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszék

Minden sejtnek kapcsolatot kell tartania a környezetével. A **prokarióta** sejteknél mindez a plazmamembránon következik be. A baktérium emésztő enzimeket küld a környezetébe, és a lebontási termékek mint szubsztrátok jönnek be. Ezzel szemben az **eukarióta** sejt belsőmembrán struktúrákat fejlesztett ki, amivel

- 1. makromolekulákat fel tud venni (**endocitózis**), és összehozni az emésztő enzimekkel, amik a lizoszómában vannak (**endocitózisos útvonal**);
- 2. az újonnan szintetizált molekulákat pedig **exocitózissal** kijuttatni: **bioszintetikus-szekréciós útvonal**.

A bioszintetikus-szekréciós és az endocitózisos útvonalak lumenje a sejt külsejével ekvivalens. Egymással állandó kommunikációban vannak **transzport vezikulumokon** keresztül (lesarjadzik az egyikről, és egyesül egy másikkal).

A forgalom iránya:

- 1. a bioszintetikus-szekréciós útvonalon: ER -> Golgi -> sejtfelszín (oldalút a lizoszómákhoz);
- 2. az endocitózisos útvonalon: sejtfelszín -> endoszóma -> lizoszóma.

Transzport vezikula: csak a megfelelő proteineket kell "cargo" -ként felvegye, és csak a megfelelő célállomással szabad összeolvadnia.

Transzport az ER-ből a Golgiba

A transzport az ER-bõl a Golgi-ba és tovább **transzport veziklumokkal** megy. Az **alap útvonal** az **ER -> Golgi -> sejtfelszín** irány, mert nem kell hozzá semmi specifikus szignál. Minden protein, ami belép az ER-be, a sejtfelszínre kerül, ha nincs külön szignálja.

Golgi apparátus

A Golgi apparátus vagy Golgi komplex a szénhidrát szintézis központja (növényekben pektin és hemicellulóz a sejtfalhoz), és az ER termékeinek elosztója eukarióta sejtekben.

Általában a sejtnukleusz közelében helyezkedik el, és állati sejtekben a **centroszóma** mellett van. Lapos membránhatárolt **ciszternákból** áll és hasonlít egy halom tányérra. Minden Golgi "halomnak" 4-6 ciszternája van, és a Golgi "halmok" száma sejtenként változó.

A Golgi környezetében kis vezikulumok találhatók, amik szállítanak:

- 1. a Golgi-ba vagy a Golgi-ból, ill.
- 2. a Golgi ciszternák között.

A Golginak 2 oldala van: **cisz** és **transz**, és ezek alapján megkülönböztetünk **cisz Golgi hálózatot** (vagy **intermedier vagy mentő** (**salvage**) **kompartment**) és **trans Golgi hálózatot.** Az ER-ből a cisz oldalon lépnek be a transzport vezikulumok, és a sejtfelszín felé a transz oldalon hagyják el a Golgi-t. A Golgi igen kifejezett szekrécióra specializált sejtekben.

Az ER **átmeneti elemein** (**transitional elements**), amiken nincsenek riboszómák, történik a sarjak leválása **nem szelektív módon** (bármelyik protein mehet a Golgiba).

Fontos követelmény az ER -> Golgi átmenetnél, hogy a fehérje korrekten legyen feltekeredve és összeszerelve. Az ER elhagyását, tehát mint egy **minőségi ellenőzési pontot** tekinthetjük. A nem jól feltekeredett fehérjék a BiP-hez kötve maradnak az ER-ben (ld. korábban), és végül degradálódnak.

Az ER rezidens proteinek (ld. már korábban is), mint pl. a BiP, egy KDEL (Lys-Asp-Glu-Leu) ER retenciós szignál szekvenciát tartalmaznak. Ha ezt a szekvenciát a BiP-rõl leveszik, akkor kiürül a sejtbõl. Ez a szignál tulajdonképpen nem az ER-ben tartja az ER rezidens fehérjéket, hanem a cisz-Golgibõl küldi vissza õket. Az ER tehát egy olyan nyitott börtön, ahonnan el lehet ugyan menni, csak a Golgiból visszaviszik a rabokat.

A transzport a két organellum között ugyanis egy kétirányú folyamat: A **brefeldin A** nevû szer leállítja a protein szekréciót, és hatására a Golgi is eltûnik. A **Golgi proteinek pedig az ER-be kerülnek.** A szer eltávolítása után minden helyre áll.

A szer hatásának magyarázata: a brefeldin az ER -> Golgi transzportot gátolja, anélkül hogy a vissza transzportot (Golgi -> ER) befolyásolná.

Oligoszaharid kapcsolások a Golgiban

A Golgiban tovább folytatódik az N-kapcsolt oligoszaharidok módosítása, és 2 nagy csoport jön létre:

- 1. **Komplex oligoszaharidok:** újabb N-acetil-glükózaminok, galaktóz és szialinsav (negatív töltésû) adódik a szénhidrátlánchoz.
- **2. Nagy mannóz tartalmú oligoszaharidok:** 2 db N-acetil-glükózaminhoz mannózok adódnak hozzá.

Az oligoszaharid érési útvonal a **Golgi zsákokban** szekvenciálisan következik be: minden ciszternában jellegzetes enzimek vannak. Alapvetõen 3 ciszternát különböztethetünk meg: **cisz, medial és transz**. Ezek megkülönböztetése éppen az enzimek elektronmikroszkópos kimutatásán alapul (hisztokémia).

Nemcsak a fehérjék N-kapcsolt oligoszaharid származékai alakulnak ki a Golgiban, hanem O-kapcsolt glikozilezés is van. Glikozil transzferáz enzimek végzik.

Mivel az oligoszaharidok az ER és a Golgi lumenjének oldalán adódnak a membrán összetevőhöz, ezért ha ezek a glikolipidek vagy glikoproteinek a sejtfelszínre kerülnek, akkor a sejtről kifelé lógnak.

Mi a glikozilezések funkciója?

A glikozilezések nem templát irányított folyamatok, és nem nagyon ismerjük a funkciójukat. Talán a felszínre került fehérjét az oligoszaharid megvédi a proteázok hatásától.

Transzport a transz-Golgi-tól a lizoszómákig

Minden olyan fehérje, amelyik a Golgi-n átmegy (kiv. ami ott marad), a transz oldalon szortírozódik a végső rendeltetési helye szerint. Legjobban azt a mechanizmust ismerjük, ami a lizoszómába irányítja a fehérjéket.

A lizoszómák végzik a sejten belüli emésztéseket

A **lizoszóma** olyan membránnal határolt organellum, ami hidrolitikus enzimek zsákja, és makromolekulákat degradál. Kb. 40-féle enzim található

benne: proteázok, nukleázok, glikozidázok, lipázok, foszfolipázok, foszfatázok, szulfatázok. Mindegyikük **savas hidroláz**, **mert** pH optimumuk savas (közel pH=5). Ez kétszeres védelmet jelent a sejt számára, mert:

- 1. a veszélyes enzimek a citoszoltól elzárva találhatók, és
- 2. ha kiszabadulnak, se tudnak a citoszol semleges pH-ján mûködni.

A lizoszóma membránjának jellegzetessége a transzport fehérjék sokasága. Ezek funkciója:

- 1. a makromolekulák bomlástermékeinek (aminosavak, cukrok, nukleotidok stb.) transzportja a citoszolba, és
- 2. H⁺ pumpálás, ami ATP hidrolízissel pumpál protont a lumenbe (pH=5 beállítása).

Az endocitózissal bekebelezett anyag először az **endoszómába** kerül, és aztán a lizoszómába. Az endoszóma belseje is savas, de nem annyira, mint a lizoszómáé.

A lizoszómák heterogének

A lizoszómák **mérete és alakja** egy sejtben is **nagyon változó**, és ez alapvetően eltér a többi organellumétól. Általános hisztokémiai jellemzőjük azonban a savas foszfatáz jelenléte.

A növényi és gomba sejtek egy vagy több óriási folyadékkal töltött **vakuólumot** tartalmaznak, amik az állati sejtek lizoszómáival homológ sejtszervek, mert hidrolitikus enzimek vannak bennük. Funkcióik:

- 1. tápanyagok és végtermékek raktárai,
- 2. turgor nyomás szabályozói.

A lizoszómákba többféleképpen kerülhet anyag

A lizoszómák az intracelluláris anyagáramok találkozó helyei:

- 1. Az emésztó enzimek az ER-ből a Golgin keresztül kerülnek ide.
- 2. A bontásra kerülő anyagok pedig 3 különböző úton érkezhetnek:
- a.) A környezetből endocitózissal felvett makromolekulák először ún. **korai endoszómákba** kerülnek, amikből később **késői endoszóma** lesz. Ebbe a Golgiból érkező hidrolázok lépnek be, és megkezdődik a felvett

makromolekula degradációja. Az érett lizoszómák a késői endoszómákból lesznek.

- b.) **Autofágia:** minden sejtben az elöregedett sejtalkotókat el kell tüntetni. Az ER membrán átöleli az organellumot és **autofagoszóma** keletkezik, ami lizoszómával (vagy késői endoszómával) fúzionál (**autofagolizoszóma**).
- c.) **Fagocitózisra** (nagy részecskék pl. mikroorganizmusok) specializált sejtekben (pl. makrofágok és neutrofil sejtek) **fagoszóma** keletkezik, ami lizoszómával fúzionál (**fagolizoszóma**).

Van tulajdonképpen egy negyedik útvonal is: KFERQ (lizin-fenilalanin-glutamát-arginin-glutamin) szekvenciával rendelkező fehérjék szelektíven bejutnak a lizoszómába degradációs célból.

Lizoszómális enzimek szortírozása a transz-Golgiban

Nézzük először azt a folyamatot, ahogy emésztő enzimek kerülnek a lizoszómába. Ezek az ER-ben szintetizálódnak, és a Golgin keresztül haladnak tovább. **Transzport vezikulum** sarjadzik le a transz Golgi-ról, amiben lizoszómás enzimek vannak. A lizoszómás hidrolázok mindegyike egy **mannóz-6-foszfát** (**M6P**) markert hordoz az N-kapcsolt oligoszaharidjában (ez a cisz Golgiban adódik hozzá). A transz Golgi M6P receptorai, amik transzmembrán fehérjék, felismerik és kötik a M6P-t, és segítik a transzport vezikulák kialakulását a következőképpen. A transzmembrán receptor citoplazmás oldalához "chlatrin" fehérjék kapcsolódnak, és hoznak létre egy fehérje burkot.

Az M6P receptor pH=7-en (transz Golgi) köti és pH=6-on (endoszóma) disszociálja a hidrolázokat. Ilymódon a felszabadult hidroláz megkezdheti működését a késői endoszómában, ami lizoszómává alakul. Az M6P receptor pedig visszamegy a transz Golgiba, hogy újra hasznosulhasson (reciklizál).

Fentiek alapján a transzport vezikulumok által végzett szortírozás mechanizmusa a következő. A **cargo**-t a **cargo receptor** ismeri fel és köti meg. Az így képződött lesarjadzó vezikulum pedig csak specifikus membránnal olvad össze.

A specifikus folyamat ellenére néhány hidrolitikus enzim mégis a sejtfelszínre kerül és exocitózissal kiürül. Mivel valamennyi M6P receptor is kijut a plazmamembránba. ezért azok a lizoszómás enzimeket **receptor**

mediált endocitózíssal (ld. később) visszahozzák. Ezt a mentő útvonalat a következőképpen fedezték fel. Ha egy lizoszómás hidrolázban hibás sejtet szövettenyészetben egy normális sejttel tenyésztenek együtt, akkor a mutáns sejt helyreáll, mert a környezetből a normális által kiválasztott hidrolázból tud magának összeszedni a fenti módon.

A lizoszómás enzimeken egy szignál folt van és ezért köt rájuk a mannóz-6-foszfát

A lizoszómás hidrolázok kiválogatódásának specifikusságát az adja, hogy a M6P csak a megfelelő glikoproteinekhez adódik hozzá. Két enzim működik szekvenciálisan:

- 1. Foszfotranszferáz: egy **szignál foltot** ismer fel a hidrolázban, és N-acetil-glükóz-amin-foszfátot kapcsol mannóz oldalláncokhoz.
- 2. Foszfoglikozidáz: lehasítja az N-acetil-glükóz-amint, és így mannózfoszfát marad.

A hibás N-acetil-glükóz-amin-foszfotranszferáz következménye

Ha ez az anzim hibás, akkor majdnem minden hidrolitikus enzim hiányzik a lizoszómából. Ilyen betegben a hidrolázok a vérben vannak, mert a szekréciós útvonalon haladnak végig, ami az alapállapot (nem kell hozzá szignál).

Transzport a plazmamembrántól az endoszómákon keresztül: endocitózis

A sejtfelszíntől a lizoszómákig vezető útvonal az **endocitózissal** indul, ami makromolekulák és részecskék felvételének folyamata a környezetből. Az emésztendő anyagot a plazmamembrán egy kis darabja körülveszi, aztán a membrán invaginál, leszakad és egy intracelluláris vezikulum keletkezik.

A bekebelezett részecske mérete alapjám az endocitózis 2 fajtáját különböztethetjük meg:

- 1. **pinocitózis** (**"sejtek ivása"**): folyadékok (oldatok) felvétele kis vezikulumokkal (< 150 nm),
- 2. **fagocitózis** (**"sejtek evése"**): nagy részecskék pl. mikroorganizmusok (> 250 nm) bekebelezése fagoszómákkal.

A pinocitózis szinte minden eukarióta sejtre jellemző, a fagocitózis pedig az erre specializált sejtekre. A **pinocitózis** egy **konstitutív** folyamat, a **fagocitózis** pedig **receptor aktívált folyamat**.

Specializált fagocitáló sejtek

A fagocitáló sejtek specializált endocitózisos vezikulumait **fagoszómának** nevezzük. A fagoszóma mérete akár akkora is lehet, mint maga a fagocitáló sejt. A protozoák fagocitózissal táplálkoznak, és a megevett anyag a lizoszómában degradálódik. Szóval a fagoszóma a lizoszómával fúzionál, és az anyag degradálódik.

Többsejtûekben a bélben a táplálék extracellulárisan lebomlik, és a fagocitózis a táplálkozáshoz nem fontos. A professzionális fagocitáló sejtek a többsejtûekben más funkciót látnak el. A fehérvérsejtek 2 csoportja fagocitál:

- 1. makrofágok: vérben és szövetekben,
- 2. neutrofil leukociták:.

Közös õsbõl erednek, és a fertőző mikrobáktól védenek minket, valamint az elöregedett sejteket eszik meg. A fagocitáló sejtek receptorait legjobban az antitestek aktíválják, amik a fertőző mikroba felületére kötnek. Az antitest Fc régiója néz kifelé, és ezt ismerik fel a fagocitáló sejtek. Erre az ingerre a fagocitáló sejtek kiterjesztik a membránjukat, és bekebelezik a mikrobát.

A pinocitózis

Kis pinocitózisos (endocitózisos) vezikulum keletkezik, ami később visszatér a felületre. A pinocitózis mértéke sejttípustól függ. Makrofágoknál gyors. Mivel a pinocitózis nem változtatja a sejt felület/térfogat arányát, ezért az eltávolított membránnal azonos mennyiség visszaadódik (exocitózis). Tehát van egy **exocitózisos-endocitózisos ciklus**.

Az endocitózis a plazmamembrán invaginációjával indul, és **clathrin** fehérje fedi a citoplazmamembránt itt belülről. Egy clathrin fedett vezikulum keletkezik. Az endoszómák később levetik a "chlatrin" burkukat és endoszómával fúzionálnak. Ez a **fluid fázisos endocitózis**.

Receptor mediált endocitózis

Specifikus makromolekulákat is felvehet a sejt "clathrin" fedett vezikulumokba. Ekkor a molekula egy receptorhoz köt, és mint receptormakromolekula komplex kerül a vezikulumba. Vegyük észre, hogy a folyamat nagyon hasonló a lizoszómás enzimek pakolásához a Golgi-ban. Ott is a transzportált molekula egy membrán receptorhoz köt, "chlatrin" burok keletkezik, és a vezikulum lesarjadzik a membránról, stb.

Kis koncentrációban a környezetben lévő anyagok ezzel a folyamattal **koncentráltan** kerülnek felvételre.

A koleszterin felvétele receptor mediált endocitózissal

Az állati sejtek a vérből is fel tudnak venni koleszterint, hogy a plazmamembránjukba beépítsék. A vérben a koleszterin **LDL**-hez (**low density lipoprotein**) kötve cirkulál. Az a sejt, amelyik fel akar venni a vérből, termel egy **LDL receptor** transzmembrán fehérjét. Ez beépül a membránba, és köti az LDL-hez kötött koleszterint, és clathrin fedett vezikulumba felveszi. Szabad koleszterin keletkezik a lizoszómában. Azok az egyének, akiknek genetikai hibájuk van az LDL receptorban, vagy azt egyáltalán nem tudják termelni, azok nem tudják a koleszterint felvenni, és az az érfalban lerakódik (atherosclerozis).

Az endocitózissal felvett anyag a lizoszómákban köt ki

Az **endoszómás kompartment** megfigyelése: peroxidáz enzimet adnak a sejt extracelluláris környezetébe,és az azt endocitózissal felveszi. Az enzim elektronmikroszkópos felvételeken könnyen kimutatható. Heterogén kompartmenteket lehet detektálni a sejtfelszíntől szinte a sejtmagig:

- 1. korai endoszómák: percek alatt keletkezik a plazmamembrán alatt,
- 2. késői endoszómák: 5-15 perc múlva keletkezik.

Az endoszómák savasabbak (pH=6) a citoszolnál, mert **vakuális H**⁺-**ATPáz** van a membránjukban. A késõi endoszóma savasabb a korainál.

A korai endoszóma ugyanolyan **elosztó hely** az endocitózisos útvonalon, mint a transz-Golgi a bioszintetikus-szekréciós úton. A korai endoszómában a receptor elengedi a ligandját, ugyanúgy mint az M6P receptor elengedi a lizoszómás hidrolázokat a késői endoszómában. Az elengedett ligand a

lizoszómába kerül, és ott degradálódik. A receptor sorsa 3-féleképpen alakulhat:

- 1. visszatér a plazmamembránba,
- 2. lizoszómába kerül és degradálódik,
- 3. a citoplazmamembrán egy másik részébe jut (**transzcitózis**).

Hogyan lesz a korai endoszómából késői endoszóma?

Feltehetően úgy, hogy folyamatosan fúzionál a transz Golgi-ból érkező hidrolázokat hordozó vezikulumokkal. Végül így lesz belőle lizoszóma. De ez nem teljesen biztos, hogy így megy.

Transzport a transz-Golgi-tól a sejtfelszínig: exocitózis

Most azokról a vezikulumokról lesz szó, amik a transz Golgitól a sejtfelszínig mennek. Ezek membránjában lévő lipidek és fehérjék a citoplazmamebránt fogják növelni, míg a benne lévő fehérjék kiválasztódnak a sejt által. Az **exocitózis** a vezikulum fúziója a sejtfelszínnel.

Kétféle szekréciós útvonal van:

- 1. **konstitutív**: ez minden sejtben megfigyelhető, és folyamatosan választ ki a sejtből fehérjéket;
- 2. **regulált:** ez a szekrécióra specializált sejtekre jellemző, amik hormonokat, neurotranszmittereket vagy emésztő enzimeket választanak ki. A cargot a sejt **szekréciós vezikulumban** tárolja, amíg ingert nem kap.

Ha egy sejtben van regulált szekréció, akkor 3-féle proteint kell a transz Golgiban osztályoznia:

- 1. lizoszómába kerülők (késői endoszómán keresztül),
- 2. konstitutív kiválasztásra kerülők,
- 3. szekréciós vezikulumba kerülők.

A lizoszómába a M6P irányítja a fehérjét, és a szekréciós vezikulumok irányában is feltételeznek egy egyelőre ismeretlen szignált (szignál foltot). Az a fehérje, amelyiknek egyik szignálja sincs, a sejtfelszínre kerül, és kiválasztódik, mert ez az alapútvonal.

A szekréciós vezikulum képződése

A transz Golgi-ról válik le, és először "chlatrin" köpenyt visel, amit később elveszít. A tartalma sokat töményedik a transz Golgi-hoz képest. Ezenkívül még sok protein részleges proteolízist szenved, és ezáltal aktíválódik. Ez leginkább a kiválasztott hidrolitikus enzimekre igaz.

Nagyon gyakran a szekréciós vezikulum a transz Golgitól nagyon messzire kerül. Ez az idegsejteknél a legkifejezettebb, ahol az axon végére vándorol a szekréciós vezikulum. A citoszkeleton mikrotubulusait és motor fehérjéket használ a vándorútján az axon végéhez. Amikor megérkezett a rendeltetési helyére, már csak egy szignálra vár, ami rendszerint egy hormonális inger. Ha a hormon köt receptorához, akkor intracelluláris szignál keletkezik, ami rendszerint Ca²⁺ koncentráció növekedés a citoszolban, és a vezikulum kiüríti a tartalmát.

A szekréciós vezikulum azért nem növeli a plazmamembrán felületét, mert a felülethez adott membrán komponensek endocitózissal reciklizálnak.